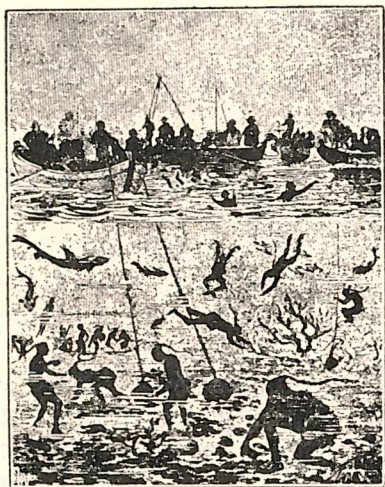

Какъ ловятъ бисеръ (маргаритъ).

Бисерътъ е една особна материя, която се намира въ вътрѣшността на нѣкои морски и рѣчни раковини. Малкитѣ бисери се добиватъ отъ рѣчните раковини. А едритѣ и скъпоцѣннитѣ маргарити се добиватъ отъ раковинитѣ на моретата въ топлиѣ страни.

Най-скъпоцѣннитѣ бисери се изваждатъ отъ Индийскитѣ морета по брѣговетѣ на островитѣ: Цейлонъ, Ява, Суматра, Японскитѣ острови, въ Перейския заливъ и покрай брѣговетѣ на Мексика въ двата океана.

Изваждането на бисернитѣ раковини е съпроводено съ голѣми опасности за тѣй нареченитѣ ловци на бисери. За ловъ се събиратъ цѣли десетки ладии и се нареждатъ около опредѣленото мѣсто.

Прѣди да се пристѣпи къмъ лова, отъ лодкитѣ къмъ морското дѣно спускатъ въжя, на края на които има вързани тежки валчести камъни, за да не мърдатъ горѣ лодкитѣ. Слѣдъ това ловцитѣ се хвърлятъ въ водата. Всѣки ловецъ е вързанъ подъ мишницитѣ съ въже. На шията си всѣки ловецъ е окачилъ кожена чанта, въ която ще поставя намѣренитѣ раковини. Ловецътъ е въоръженъ и съ ножъ,

за да отдѣля ония раковини, които сж здраво сраснали о нѣкоя скала. Ушитѣ и ноздритѣ на ловеца сж запушени съ памукъ. Къмъ едната ржка на ловеца е прѣвързанъ сюнгеръ, напоенъ въ масло. Тази гжба той поднася къмъ устата си, ако почувствува, че се задушава. Щомъ той почувствува нужда отъ повече въздухъ, дава знакъ и тогава бързо го изваждатъ горѣ на повърхността. Ловецътъ не може да стои подъ водата повече отъ 50—75 секунди.